

PARAULA I VIDA

Tres camins cap a la pau: diàleg, educació i treball

«**D**iàleg entre generacions, educació i treball: instruments per a construir una pau duradora», aquest és el títol del Missatge del Papa Francesc per a la 55a Jornada Mundial de la Pau, de fa un mes. I la Presidència del Consell de Conferències Episcopals Europees (CCEE) ha demanat diàleg i negociació en comptes de guerra i violència per superar la crisi d'Ucraïna.

El Papa comentant el profeta Isaïes assenyala que, «encara avui el camí de la pau, que Sant Pau VI va anomenar amb el nou nom de “desenvolupament integral”, roman desafortunadament allunyat de la vida real de molts homes i dones i, per tant, de la família humana, que està totalment interconnectada». Tot i els esforços nombrosos encaminats a un diàleg constructiu entre les nacions, el soroll ensordidor de les guerres i els conflictes s'amplifica (Ucraïna, Iemen, Etiòpia, Sudan, Nigèria, Afganistan, Síria, Gaza...), mentre es propaguen malalties de proporcions pandèmiques, s'agreugen els efectes del canvi climàtic i de la degradació del medi ambient, i continua dominant un model econòmic individualista i amb egoismes d'Estat.

A cada època, la pau és tant un do de dalt com el fruit d'un compromís compartit. Hi ha, en efecte, una «arquitectura» de la pau, diu el Papa Francesc, en què intervenen les diferents institucions de la societat, i hi ha un «artesanat» de la pau que ens involucra a cadascú de nosaltres personalment. I proposa «la gestació d'un pacte social», amb **tres camins per a construir una pau duradora:**

1. En primer lloc, **el diàleg entre les generacions**, com a base per a la realització de projectes compartits. Un diàleg que requereix recuperar la confiança bàsica entre els

interlocutors. Dialogar vol dir escoltar-se, confrontar-se, posar-se d'acord i caminar junts. Un diàleg intergeneracional enmig de les dificultats, arrelat al present, i que freqüentment el passat i el futur: el passat per aprendre de la història i guarir les ferides que ens condicionen; freqüentar el futur, per alimentar l'entusiasme, fer germinar somnis, profecies i esperances.

2. **La instrucció i l'educació** seran els motors de la pau. L'educació com a factor de llibertat, responsabilitat i desenvolupament, per a obtenir una societat cohesionada, civil, capaç de generar esperança, riquesa i progrés. Això reclama un canvi en la relació entre les inversions públiques en educació i els fons reservats als armaments.

3. I, finalment, **promoure i assegurar el treball per a una plena realització de la dignitat humana**. El treball construeix la pau, ja que la feina és un factor indispensable per construir i mantenir la pau; és expressió d'un mateix i dels propis dons, però també és compromís, esforç, col·laboració amb altres, perquè es treballa sempre amb algú o per algú. Oferim la nostra contribució per un món més habitable. És urgent promoure les condicions laborals decents i dignes, orientades al bé comú i a la cura de la creació, assegurant i sostenint la llibertat de les iniciatives empresarials i, alhora, impulsar una responsabilitat social renovada, perquè el benefici no sigui l'únic principi rector.

Acollim aquesta invitació a unir els esforços per sortir de la pandèmia, i a seguir avançant junts amb valentia i creativitat per aquests tres camins de pau.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

La diòcesi celebra la festa de Sant Antoni

La festa de Sant Antoni Abat es va celebrar, el 17 de gener, arreu de la Diòcesi d'Urgell. A moltes parròquies van celebrar-se misses amb la presència de fidels i devots, i també van tenir lloc benediccions d'animals de companyia i bestiar, panets i escudelles.

Aquest any, però, amb més austeritat per tal de respectar les mesures sanitàries per la pandèmia actual. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, la Missa Solemne fou presidida pel Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, i concelebrada per Mn. Pau Bellido i hi van assistir les autoritats locals.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Déu i la llei de la gravetat

Un dels ensenyaments més importants que hem rebut de Jesús, el Mestre, ha estat «el Regne de Déu és dins vostre». Amb aquesta misteriosa frase Jesús descriu on podem trobar Déu.

No hi ha distància entre Déu i cadascú de nosaltres. La proximitat del Déu de Jesús és total. Per tant ens correspon a cada creient d'experimentar aquesta presència i mantenir en tot moment que Déu hi és. Certament, la major part de les persones i en la ma-

joria dels moments, podem viure com si Déu no hi fos. S'ha creat una manera de viure, un «modus vivendi», on descobrir Déu a prop és difícil i, encara més, viure amb Déu incorporat a la nostra mateixa existència.

És per això que cal prendre consciència que no ens podem dependre de Déu mentre vivim en aquesta terra. Talment com la força de la gravetat a la qual estem sotmesos permanentment. No sé si valorem prou el fet de viure sota els efectes d'aquesta llei

omnipresent. Tot el que fem ho fem comptant amb la gravetat i ens hem acostumat a fer-la servir. La gran majoria de les vegades fem les coses inconscientment com si la força de la gravetat no hi fos, però no per no tenir-la present no vol dir que no hi sigui i no actui. És la nostra gran companyia inseparable.

Si volem experimentar la proximitat de Déu n'hi ha prou amb veure's agafat al terra i percebre que sempre som atrets cap avall. Que sempre tenim

aquest ajut que ens embolcalla allà on siguem i que no podem viure sense comptar amb la seva presència. Això que ho podem constatar de la gravetat ho podem afirmar de Déu.

Pregunteu als astronautes com viuen quan han perdut l'atracció de la gravetat! De ben segur, cada dia, volen tornar a deixar-se atrapar per la gravetat.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

Tres caminos hacia la paz: diálogo, educación y trabajo

«**D** **Diálogo entre generaciones, educación y trabajo: instrumentos para construir una paz duradera**», éste es el título del Mensaje del Papa Francisco para la 55.ª Jornada Mundial de la Paz, de hace un mes. Y la Presidencia del Consejo de Conferencias Episcopales Europeas (CCEE) ha pedido diálogo y negociación en vez de guerra y violencia para superar la crisis de Ucrania.

El Papa comentando el profeta Isaías señala que, «todavía hoy el camino de la paz, que San Pablo VI llamó con el nuevo nombre de “desarrollo integral”, permanece desafortunadamente alejado de la vida real de muchos hombres y mujeres y, por tanto, de la familia humana, que está totalmente interconectada». A pesar de los numerosos esfuerzos encaminados a un diálogo constructivo entre las naciones, el ruido ensordecedor de las guerras y los conflictos se amplifica (Ucrania, Yemen, Etiopía, Sudán, Nigeria, Afganistán, Siria, Gaza...), mientras se propagan enfermedades de proporciones pandémicas, se agravan los efectos del cambio climático y de la degradación del medio ambiente, y sigue dominando un modelo económico individualista y con egoísmos de Estado.

En cada época, la paz es tanto un don de arriba como el fruto de un compromiso compartido. Hay, en efecto, una «arquitectura» de la paz, dice el Papa Francisco, en la que intervienen las diferentes instituciones de la sociedad, y existe un «artesano» de la paz que nos involucra a cada uno de nosotros personalmente. Y propone «la gestación de un pacto social», con tres caminos para construir una paz duradera:

1. En primer lugar, **el diálogo entre las generaciones**, como base para la realización de proyectos compartidos. Un diálogo que requiere recuperar la confianza básica entre los interlocutores. Dialogar significa escucharse, confrontarse, ponerse de acuerdo y andar juntos. Un diálogo intergeneracional en medio de las dificultades, arraigado en el presente, y que frecuenta el pasado y el futuro: el pasado para aprender de la historia y curar las heridas que nos condicionan; frecuentar el futuro, para alimentar el entusiasmo, hacer germinar sueños, profecías y esperanzas.

2. **La instrucción y la educación** serán los motores de la paz. La educación como factor de libertad, responsabilidad y desarrollo para obtener una sociedad cohesionada, civil, capaz de generar esperanza, riqueza y progreso. Esto reclama un cambio en la relación entre las inversiones públicas en educación y los fondos reservados a los armamentos.

3. Y, por último, **promover y asegurar el trabajo para una plena realización de la dignidad humana**. El trabajo construye la paz, puesto que el trabajo es un factor indispensable para construir y mantener la paz; es expresión de uno mismo y de los propios dones, pero también es compromiso, esfuerzo, colaboración con otros, porque se trabaja siempre con alguien o por alguien. Ofrecemos nuestra contribución por un mundo más habitable. Urge promover las condiciones laborales decentes y dignas, orientadas al bien común y al cuidado de la creación, asegurando y sosteniendo la libertad de las iniciativas empresariales y, al mismo tiempo, impulsar una responsabilidad social renovada, para que el beneficio no sea el único principio rector.

Acojamos esta invitación a unir los esfuerzos por salir de la pandemia, y a seguir avanzando juntos con valentía y creatividad por estos tres caminos de paz.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Celebracions de Sant Sebastià arreu d'Urgell

La Seu d'Urgell commemora el 20 de gener, festivitat de Sant Sebastià, la festa gran de la Germandat de Sant Sebastià, de socors i ajuts mutus, i el vot de poble de la ciutat, protegida de la pesta a través del sant. La Seu d'Urgell, com moltes altres poblacions catalanes, sota els estralls de la pesta al segle XIX, va posar-se sota la protecció de Sant Sebastià, màrtir, patró que era invocat per salvar-se del còlera, i alhora fou germen d'ajuts entre els treballadors, agricultors i ramaders. A moltes altres poblacions de la diòcesi se celebra la festivitat de Sant Sebastià amb molta devoció; de Sant Julià de Lòria a la humil celebració a Pradell, les comunitats catòliques s'apleguen en la pregària.

Enguany, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir el solemne Ofici a la Catedral acompanyat pel Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, i Mn. David Codina. Hi van assistir gran nombre de membres de la Germandat encapçalats pel Germà Major, Sr. Climent Miró, i l'Alcalde de la ciutat, Il·lm. Sr. Francesc Viaplana, així com altres membres de la Corporació Municipal. A la seva homilia, l'Arquebisbe parlà

de la figura del màrtir Sant Sebastià, com aquell jove soldat que va preferir morir a abandonar la seva fe religiosa i que es mostrà molt coratjós perquè va preferir «obeir Déu abans que els homes» donant la vida per Jesús. Mons. Vives va exhortar els fidels a «donar raó a tothom de l'esperança que tenim», tal com demana l'apòstol Sant Pere en la carta que fou proclamada a la celebració litúrgica. Va subratllar com els cristians hauríem de sentir-nos sament orgullosos i contents del do de la fe que ens fa implicar-nos en la vida per transformar la realitat segons els criteris del Senyor Jesús. En aquest sentit, va recordar com la Germandat de Sant Sebastià de La Seu d'Urgell, fundada

l'any 1855, és un bell exemple d'aquesta implicació dels cristians per a millorar la realitat concreta, creant una forma de solidaritat institucionalitzada que permetia a les famílies donar-se suport mutu quan moria o perdia la feina el «cap de casa» i els Germans de la Germandat ajudaven la família a tirar endavant.

Durant l'Eucaristia es van beure els tradicionals panets de Sant Sebastià, que foren repartits entre els fidels com a signe que la caritat cristiana ens ha de portar a compartir especialment amb els més necessitats. Al dia següent se celebrà una Missa en sufragi dels Germans confreres difunts l'any 2021.

La Germandat de Sant Sebastià, que actualment té uns 800 socis, s'anomenava històricament «Associació de Socors Mutu» i va ser creada el 1855, ara fa 165 anys per iniciativa del Canonge Mn. Domènec. Des de llavors ha anat oferint, de manera ininterrompuda als seus associats, els serveis i atencions previstos pels seus fundadors.

Actualment, la Germandat impulsa diverses iniciatives culturals i ciutadanes, destacant la important recuperació de les tradicionals «Caramelles» de Pasqua, amb prop de 100 cantaires. També participa en la processó de Divendres Sant, i en d'altres manifestacions populars i folklòriques.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El camí de la pau, que sana els conflictes i regenera la fraternitat, està marcat pel diàleg. Hem d'ajudar-nos a creure en la força pacient i humil del diàleg. No és un camí fàcil; però no hi ha alternatives per arribar a la reconciliació» (3 de desembre).

@Pontifex: «L'Esperit Sant desitja que ortodoxos i catòlics tornem a acostar-nos amb humilitat i respecte. Ell ens convida a no resignar-nos enfront de les divisions del passat i a conrear junts el camp del Regne amb paciència, assiduïtat i de manera concreta» (3 de desembre).

@Pontifex: «Es necessiten cristians lluminosos, que amb gestos i paraules de consol encenguin llums d'esperança en la foscor; que sembrin brots d'Evangelí en els àrids camps de la quotidianitat; que portin carícies a les solituds del sofriment i de la pobresa» (3 de desembre).

@Pontifex: «La nostra Església és mare, i una mare sempre reuneix els seus fills amb tendresa. Tinguem confiança en aquesta Mare Església que ens reuneix a tots i que amb paciència, tendresa i valentia ens condueix cap endavant pel camí del Senyor» (3 de desembre).

El Papa Francesc rep en audiència els bisbes de Catalunya

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives, va participar en la visita *ad limina* que van fer els bisbes catalans del 10 al 14 de gener. El divendres 14 de gener va tenir lloc el moment central d'aquesta visita *ad limina apostolorum* que els bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i València van realitzar a Roma.

El Sant Pare Francesc va rebre en audiència els 22 bisbes d'aquestes tres províncies eclesiàstiques, el segon grup de bisbes d'arreu de l'Estat espanyol, d'un total de quatre, que faran aquesta visita preceptiva que té lloc cada cinc anys. La trobada amb el Sant Pare, de més de dues hores, Mons. Planellas va expressar que es portà a terme en un clima de «cordialitat» i «proximitat». Els bisbes van parlar amb el Sant Pare sobre la importància de l'evangelització davant la forta secularització, el treball sinodal, la immigració i la situació política del país a nivell general. El Sant Pare els va convidar a evitar «tota ideologia que provoqui qualsevol polarització política».

Mons. Vives saluda al Papa Francesc

En finalitzar aquesta audiència privada, el Cardenal Joan Josep Omella, President de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i Arquebisbe de Barcelona; el Cardenal Antonio Cañizares, Arquebisbe de València; i Mons. Joan Planellas, Arquebisbe de Tarragona, van comparèixer en roda de premsa al Colegio Español de Ro-

ma per fer un balanç d'aquesta visita. L'Arquebisbe Planellas va destacar la «gran proximitat» que van trobar els bisbes en els diversos organismes dels dicasteris on van compartir les dificultats i esperances de cada Església local. Al llarg de la setmana, els bisbes de les províncies eclesiàstiques de Tarragona, Barcelona i Valèn-

cia van celebrar l'eucaristia a les quatre basíliques romanes: Sant Pere, Sant Joan del Laterà, Santa Maria la Major i Sant Pau Extramurs. A més, van mantenir reunions als diferents dicasteris de la Cúria romana com són el dels Bisbes, la Doctrina de la Fe, Clergat, Instituts de Vida Consagrada, Educació Catòlica, Culte Diví, Laics, Nova Evangelització, Família i Vida, Promoció per al Desenvolupament Humà Integral, Comunicació i la Secretaria d'Estat. La visita *ad limina* va comprendre, també, el pelegrinatge a les tombes dels apòstols Pere i Pau com a expressió de comunió eclesial. També van poder informar sobre la situació de l'Església en la pròpia diòcesi que cada Bisbe té encomanada.

En aquest sentit, Mons. Vives va demanar a la diòcesi la seva pregària en aquesta visita en la que, va assenyalar, presenta la tasca de tota la diòcesi i els seus integrants.

La darrera visita *ad limina* dels bisbes espanyols va ser l'any 2014, durant el primer any de pontificat del papa Francesc.

Trobada de tots els bisbes amb el Papa

Es van celebrar reunions amb els dicasteris

Els bisbes van celebrar a les quatre basíliques romanes

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Re 8,1-7.9-13 / Sl 131 / Mc 6,53-56]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dimarts [1Re 8,22-23.27-30 / Sl 83 / Mc 7,1-13]. Sant Jeroni Emiliàni (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somasco; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Dimecres [1Re 10,1-10 / Sl 36 / Mc 7,14-23]. Sant Sabí, bisbe; sant Ni-

cèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. de La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Dijous [1Re 11,4-13 / Sl 105 / Mc 7,24-30]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe; sant Hug, abat.

11. ■ Divendres [1Re 11,29-32;12,19 / Sl 80 / Mc 7,31-37]. Mare de Déu

de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

12. ■ Dissabte [1Re 12,26-32;13,33-34 / Sl 105 / Mc 8,1-10]. ■ **Sant Feliu de Llobregat**: santa Eulàlia, vg. i mr., també patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; bea-

ta Humbelina, viuda; beat Josep Olalla Valdès, rel.

13. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 17,5-8 / Sl 1 / 1Co 15,12.16-20 / Lc 6,17.20-26]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

Diumenge V de durant l'any (C)

COMENTARI

«Ho deixaren tot i se n'anaren amb ell»

Segurament que tots tenim experiència d'intentar fer moltes coses i aconseguir-ne pocs resultats. Això pot portar a la frustració. Però en l'àmbit de la fe, hi ha un actor que és decisiu i fonamental: el Senyor. Per això, tot el que fem els cristians ve mogut per la seva crida, per la seva vocació que ens empeny a treballar pel Regne. A l'Evangeli trobem Pere i els seus companys intentant de pescar però incapaçs d'aconseguir cap resultat positiu. És llavors quan Jesús diu: *Tira endins, i caleu les xarxes per pescar*. Pot semblar una temeritat: què sap Jesús de pescar! Ells són els professionals. Però Pere es fia de Jesús: *...ja que vós ho dieu, calaré les xarxes*. El resultat: *Agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven*. I ara és quan Jesús els crida: *No tinguis por; des d'ara seràs pescador d'homes*. Això val també per a Andreu, Jaume i Joan: *Ho deixaren tot i se n'anaren amb ell*. Ara saben que el fruit no depèn d'ells sinó del Senyor que els crida. I així comença també la missió d'Isaïes. Té una gran visió que li fa prendre consciència de la seva indignitat: *Ai de mi, no podré parlar! Soc un home de llavis impurs i visc enmig d'una poble de llavis impurs*. Però llavors ve l'acció de Déu. *Un serafí li tocà els llavis amb una brasa i li digué: Ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat*. Ara, un cop rebuda la purificació pe part de Déu ja pot fer de profeta. Déu pregunta: *Qui enviaré?* I Isaïes diu: *Aquí em teniu: envieu-m'hi*. La vocació, la crida de Déu sempre precedeix la nostra missió; ja no és, per tant, una missió purament humana, sinó divina, podem dir. Pau ens recorda el nucli de la nostra predicació: *Crist morí pels nostres pecats, fou sepultat, i al tercer dia ressuscità, tot segons les Escripures. I s'aparegué als Dotze i a més de cinc-cents germans*. Aquesta és la nostra missió: donar a conèixer l'amor de Déu manifestat en el Crist, mort i ressuscitat per nosaltres. *Això és el que tots prediquem*, diu Pau. El centre de la nostra vida i de la nostra acció ha de ser el Crist.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a,3-8)

L'any que morí el rei Ozies vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria.» Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que soc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat.» Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi.»

► Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11) (Versió abreujada)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escripures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escripures, ressuscità. Que després s'aparegué a Quefes i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi. Tant si soc jo com si són ells, això és el que vosaltres heu cregut.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu.

Ell, que es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant. Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caleu les xarxes per pescar.» Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes.»

Així que ho feren agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador.»

Ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes.»

Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 6,1-2a.3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Junto a él estaban los serafines, y se gritaban uno a otro diciendo: «Santo, santo, santo es el Señor del universo, llena está la tierra de su gloria!» Temblaban las jambas y los umbrales al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de gente de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey, Señor del universo». Uno de los seres de fuego voló hacia mí con un ascua en la mano, que había tomado del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Al tocar esto tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?». Contesté: «Aquí estoy, mándame.»

► Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,1-11) (Versión abreviada)

Os recuerdo, hermanos, que yo os transmití en primer lugar, lo que también yo recibí: que Cristo murió por nuestros pecados según las Escrituras; y que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; y que se apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales vive todavía, otros han muerto; después se apareció a Santiago, más tarde a todos los apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Pues bien; tanto yo como ellos predicamos así, y así lo creísteis vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba en torno a Jesús para oír la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barcas, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad vuestras redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos recogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador». Y es que el estupor se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían recogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeu, que eran compañeros de Simón. Y Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Entonces sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.